

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Doležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobó se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikom trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natísno enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Slovensko društvo mariborsko.

Naši poslanci, deželni in državni, so letos marljivo obiskovali svoje volilce, pa tudi druga društva so izvrševala svoje dolžnosti hvalevredno, n. pr. slovensko pevsko društvo v Ptuj, novo politično društvo ljubljansko, zlasti pa »Slovensko društvo« s sedežem v Mariboru. To društvo se poslužuje § 2. zakona z dne 15. novembra 1867 št. 135 o javnih shodih ter sklicuje ljudske shode, katerih se more vsakdo udeležiti.

Takšni javni shodi so bili letos pri Sv. Lenartu in Sv. Jakobu v Slovenskih goricah, pri Sv. Barbari v Halozah, v Slov. Bistrici, v Kozjem in v Slov. Gradcu. Govorilo se je o političnih, narodnih in gospodarskih rečeh. Podpirali so društvo največ vrli govorniki, gospodje poslanci Fr. Robič, dr. Radač, dr. Jurtela, g. Drag. Hribar iz Celja in naposled koroški iskreni duhovnik, mladi č. g. kaplan J. Rozman iz Spodnjega Dravograda. Bodi izražena vsem najiskrenejša zahvala!

Na vseh teh shodih se je odobral izstop slovenskih poslancev iz deželnega zbora štajarskega. Vrhu izrečene zahvale in zaupanja pa so jim za slučaj zopetnega vstopa priporočali, ozirati se na ove nujne potrebe:

1. eden izmed slovenskih poslancev mora biti deželni odbornik, saj lahko število odbornikov pomnožijo, ako nečejo od sedanjih nobenega Slovence prepustiti, 2. eden naših poslancev pa ud deželnega šolskega sveta; 3. zabrani se naj nameravana prenova deželnega šolskega zakona, po kateri bi okrajni šolski svéti izgubili pravico sestavljati terno pri imenovanju učiteljev; 4. na vinorejski šoli v Mariboru in deželni gimnaziji v Ptuj se ima za slovenske učence uvesti slovensčina kot podučni jezik.

Vsprejela se je tudi povsod resolucija, naj bi se volilni red za državni zbor kmalu izpremenil in tako odpravile krivice, katerih sedaj največ trpijo Slovani in pa kmetsko prebivalstvo.

Na ljudskem shodu v Slov. Gradcu je vrli domoljub J. Vivod naglašal tudi potrebo, da se sedanja lovska postava, pa tudi domovinska postava kmetom na korist izpremeni. Naposled jo tožil, kako politične in šodne oblasti ljudem delajo mnogo stroškov po prepogostih, dostikrat očividno nepotrebnih komisijonih. Poslanca navzoča sta obečala storiti, kar bo de le mogoče.

Letošnje delovanje sklene »Slovensko društvo« z občnim zborom meseca decembra v Mariboru. Prihodnje leto pa čaka Slovensko društvo zopet prav obilno dela. Imeli bomo volitve v deželni in izvanredno tudi v državni zbor. Volitve bodo gotovo izpadle častno za nas Slovence.

Predsedništvo.

Novi „kmečki prijatelji“.

(Dalje.)

Kmet in duhovščina.

Socijalni demokrat govori v svojih bukvicah tudi o političnih strankah, katere pozna tri, »klerikalno«, krščanskosocijalno in narodno, o liberalcih ne vé menda nič. »Duhovniki«, pravi, »se družijo v državnem zboru z najhujšimi kmečkimi nasprotniki, da dosežejo svoj namen, jim je vsako sredstvo dobro, po znanem reku: »namen posvečuje sredstva«. Mesto poštenega boja zateka se ta stranka k ovadustvu ter preganja vse iste dobrosmisleče duhove, kateri s pošteno besedo kličejo ljudstvo k povratku prave človečnosti...peče jih spomin na preteklost, s strahom gledajo v bodočnost, kjer se pripravlja socijalni prevrat. Tej stranki ni toliko za vero, katera ni v nevarnosti, kakor za vladarstvo«.

Dozdaj smo po vrsti dokazali neresničnost in neumnost demokratskih trditvev, v besedah, ki so se zdaj navedle, dospela je predrznost lažnivih prerokov do skrajne meje. Duhovniki se družijo z najhujšimi kmečkimi nasprotniki, ali kedaj in kje in kdo, tega zapeljivec ne pové. Zgodilo se je res, da se je kdaj eden ali drugi duhovnik nasprotnikom ljudstva, liberalcem, pridružil, ali stranka duhovnikov tega ni nikdar storila. Kateri namen pa imajo neki duhovniki, da se bavijo s politiko? Naj bi ga demokrat povedal! Duhovnik za se pri tem nima nobenega namena, on je kmečki sin, on pozna kmeta in je tudi izučen dosti, da se zna braniti zoper jako premetenega nasprotnika. Zakaj pa liberalci duhovnike tako črtijo, če se oni družijo s sovražniki kmeta? Pisatelju teh vrstic je enkrat rekel neki liberalen kmečki poslanec: »Mi kmetje razun duhovnikov nimamo nikogar, da bi nas zagovarjal, ali duhovnikov nočemo.«

Brez duhovnikov bi bil kmečki stan izgubljen, le duhovniki so neustrašeni in neodvisni dovolj, da morejo brezozirno zagovarjati in braniti kmečki stan proti mnogoterim krutim sovražnikom, dandanašnji tudi proti socijalnim demokratom. »Duhovniki se zatekajo k ovadustvu«, kaj hoče neki demokrat s tem reči? Brzkone tega sam ne vé; kajti to vendar ni ovadustvo, če katoličani tirjamo, da državna oblast vmes poseže, ako je kje demokratično nasilstvo postalo preveliko in nevarno. Če je n. pr. lansko leto v francoskem mestu Cempuis socijalistični vodja neke sirotišnice silil na pol odrasle fante in dekleta, da naj neoblečeni med seboj občujejo, in če je potem klerikalna stranka pozvala državno oblast, naj tega ne pripusti, tedaj to ni bilo ovadustvo; to je bila vsakatega poštenega človeka dolžnost!

Duhovniki niso ovaduhi, oni sami le predobro vedo, da se dandanes proti nevarni krivi veri s postavami ne doseže ničesar, zavoljo tega tudi postav proti demokratom ne iščemo, mi hočemo le, da se državne raz-